

Arrest

nr. 190 116 van 27 juli 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 14 januari 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 3 december 2013 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissing van dezelfde overheid van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesememorie.

Gelet op de beschikking van 28 maart 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 april 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat E. STESENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 29 april 2013 dient de verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. Op 3 december 2013 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris (hierna: de gemachtigde) deze aanvraag onontvankelijk te verklaren.

Het betreft de eerste bestreden beslissing, die aan de verzoeker werd ter kennis gebracht op 19 december 2013 en die is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 29.04.2013 werd ingediend, en op 02.07.2013 werd aangevuld, door:

*K., N. (N° R.N. ...)
Geboren te T. op (...)1975
Nationaliteit: Georgië*

*Alias,
I., B.
Geboren op (...)1979
Adres: (...)*

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Hij beroept zich op zijn medische situatie, (diabetes, depressie, hartlijden...) en in dit verband op artikel 3 EVRM. Hij zou in Georgië geen gelijkwaardige medische behandeling krijgen als in België en er niet over de vereiste geneesmiddelen kunnen beschikken. Als de heer K., N. inderdaad dezelfde is als I., B. die in België een asielpcedure en een medische verblijfsprocedure heeft doorlopen, wijzen we er op op dat zijn verblijfsaanvraag voor medische redenen van 15.06.2010 bij beslissing van 18.07.2013 werd afgewezen. Wij weerhouden deze redenen bijgevolg niet als een buitengewone omstandigheid noch als een grond voor bescherming op grond van artikel 3 EVRM.

De elementen van integratie (dat hij sinds 2005 in België verblijft, geen gevaar is voor de openbare orde, een woning huurt, een bankrekening heeft, naar de dokter en de tandarts gaat, vrijwilligerswerk doet, Nederlands heeft geleerd, sociale bindingen heeft en verschillende getuigenverklaringen voorlegt, behoren tot de gegrondheid en worden in deze fase niet behandeld. Ze kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art. 9.2 van de wet van 15.12.1980.”

1.3. Nog op 3 december 2013 beslist de gemachtigde tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit bevel is de tweede bestreden beslissing, die eveneens ter kennis werd gebracht op 19 december 2013 en die berust op de volgende motieven:

“wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op basis van volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: Betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort”

2. Over de rechtspleging

2.1. Ambtshalve dient te worden opgemerkt dat de door de verzoeker ingediende synthesememorie niet voldoet aan de vereisten die door artikel 39/81 van de vreemdelingenwet worden gesteld. Deze bepaling luidt immers als volgt:

“De annulatieprocedure verloopt op dezelfde wijze als bepaald in de artikelen :

- 39/71;*
- 39/73, § 1;*
- 39/73-1*
- 39/74;*
- 39/75;*
- 39/76, § 3, eerste lid, met uitzondering van de beroepen inzake de beslissingen vermeld in de artikelen 57/6, eerste lid, 2° en 57/6/3 die overeenkomstig artikel 39/76, § 3, tweede lid, worden behandeld;*
- 39/77, §1, derde lid.*

De verwerende partij bezorgt de griffier, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen. Op straffe van niet-ontvankelijkheid van de nota met opmerkingen wordt, indien de originele nota is ingediend bij aangetekende brief of per bode met ontvangstbewijs, binnen dezelfde termijn een afschrift ervan per elektronische post en op de bij koninklijk besluit bepaalde wijze overgezonden.

In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast noch de in artikel 39/68 bedoelde bijzondere procedureregels, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.

De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesememorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesememorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een synthesememorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen synthesememorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij een synthesememorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.

Op straffe van niet-ontvankelijkheid van de synthesememorie en indien de verzoekende partij wordt bijgestaan door een advocaat, wordt binnen de in het vijfde lid bepaalde termijn om een synthesememorie in te dienen, een afschrift ervan per elektronische post en op de bij koninklijk besluit bepaalde wijze overgezonden. De griffie maakt uitdrukkelijk melding van dit voorschrift op de in het derde lid bedoelde kennisgeving.

Indien de verzoekende partij tijdig een synthesememorie heeft ingediend of de griffie in kennis heeft gesteld dat zij geen synthesememorie indient, wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.”

2.2. Artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet omschrijft de synthesememorie als een processtuk *“waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat”*. Het begrip ‘samenvatten’ kan worden gedefinieerd als het in het kort weergeven of herhalen. Het loutere hernemen van de middelen, zonder meer, kan daarentegen niet als het samenvatten ervan in de zin van de voornoemde bepaling worden beschouwd (RvS 3 november 2015, nr. 229.005; RvS 30 oktober 2014, nr. 228.975).

Bij de verantwoording van amendement nr. 8 bij het wetsontwerp dat voorafging aan de wet van 31 december 2012 houdende diverse bepalingen, inzonderheid betreffende justitie, waarbij de synthesese-

memorie werd heringevoerd, werd erop gewezen dat *“de meerwaarde van een synthesememorie [...] meervoudig is omdat het de verzoekende partij toelaat om bepaalde middelen niet meer aan te houden en het haar de mogelijkheid geeft te repliceren op het verweer tegen de middelen die zij wel wenst aan te houden, zodat zij de middelen samenvat om de taak van de vreemdelingenrechter in complexe zaken te verlichten”* (Parl.St. Kamer, 2012-2013, zittingsperiode 53, nr. 2572/002, p. 6).

Uit de in artikel 39/81 van de vreemdelingenwet uitdrukkelijk gestelde vereiste van een samenvatting van de middelen, blijkt aldus dat een loutere herhaling van of een verwijzing naar de oorspronkelijke middelen niet volstaat in de synthesememorie.

Indien een verzoeker wel degelijk wenst te repliceren op de nota van de verwerende partij, kan hij een synthesememorie indienen en daarin zijn middelen hernemen, al dan niet in verkorte vorm, en aangevuld met de gewenste repliek. Ook indien hij zijn middelen letterlijk herhaalt en ze met een werkelijke repliek aanvult, komt een verzoeker tegemoet aan de bekommernis om hem toe te laten te repliceren op het verweer tegen de middelen die hij wel wenst aan te houden zodat hij de middelen samenvat.

Het komt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) als feitenrechter toe om te oordelen of een middel (voldoende) is samengevat of niet. Het komt de feitenrechter tevens toe om te oordelen of een bepaalde memorie, waarin de middelen integraal worden herhaald, voldoende is aangevuld om te worden beschouwd als een werkelijke repliek op de nota.

Tevens dient te worden benadrukt dat niet is voorzien dat de synthesememorie kan worden aangewend teneinde de middelen die in het verzoekschrift werden aangevoerd, los van enige repliek op de nota, verder inhoudelijk en feitelijk aan te vullen of er een andere wending aan te geven. Artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet schrijft in tegendeel voor dat de Raad uitspraak doet op basis van de synthesememorie *“zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60”* van de vreemdelingenwet, bepaling waarin onder andere uitdrukkelijk wordt vermeld dat *“geen andere middelen mogen worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift of in de nota uiteengezet zijn”*.

Bijgevolg dient de Raad te onderzoeken of de in de in voorliggende zaak neergelegde synthesememorie een voldoende samenvatting inhoudt en of zij ook derwijze is aangevuld dat zij als een werkelijke repliek op het verweer in de nota met opmerkingen kan worden beschouwd. Dit is uiteraard een feitenkwestie.

2.3. De Raad stelt vast dat in voorliggende zaak de synthesememorie een nagenoeg letterlijke en integrale herneming betreft van de twee middelen zoals uiteengezet in het gedinginleidend verzoekschrift. Enkel bij de uiteenzetting van het eerste middel werden een aantal wijzingen aangebracht ten opzichte van het inleidend verzoekschrift. Met name heeft de verzoeker bij het eerste middel een louter citaat van de motieven van de thans bestreden beslissing weggelaten, en heeft hij in datzelfde middel een paragraafje stellende *“(d)at de medische toestand van verzoeker bovendien nog verslechterd is: Dat Dr. Jos Geukens inderdaad als dusdanig bevestigt: “Hij heeft een ernstige vorm van diabetes die we moeilijk onder controle kunnen brengen. De situatie verslechterde in december 2013. Het was toen noodzakelijk om de dosis insuline in drievoud te verhogen. Patiënt kan moeilijk reizen of lange afstanden met de auto maken en hij kan niet met het vliegtuig reizen. Hier dreigt gevaar voor trombosen. Regelmatig medisch toezicht is hier noodzakelijk.”* en een zinsnede *“en er ernstig gevaar dreigt voor trombosen, met mogelijk dood tot gevolg;”* toegevoegd.

De Raad is van oordeel dat de thans voorliggende synthesememorie, met voornoemde minieme wijzigingen, niet beantwoordt aan de door artikel 39/81 van de vreemdelingenwet vereiste samenvatting van de middelen en dat hierin evenmin een volwaardige, werkelijke repliek op de nota is terug te vinden. Het spreekt voor zich dat het aanvullen van de middelen, geenszins als een samenvatting van deze middelen kan worden beschouwd. Bovendien zijn de aanvullingen niet van aard dat zij niet reeds in het verzoekschrift zouden kunnen zijn uiteengezet. De verzoeker brengt immers voor het eerst naar voor dat zijn medische toestand zou zijn verslechterd, met alle risico's die daaraan zijn verbonden, in december 2013 terwijl het verzoekschrift werd ingediend op 14 januari 2014 zodat de voor het eerst in de synthesememorie vernoemde feitelijke omstandigheden alsdan reeds genoegzaam bekend waren. Deze aanvullingen kunnen ook op geen enkele wijze in verband worden gebracht met het verweer in de nota met opmerkingen zodat zij ook niet als een daadwerkelijke repliek op deze nota kunnen worden aanzien.

Ter terechtzitting wordt de aanwezige advocaat erop gewezen dat de synthesememorie geen samenvatting bevat zoals bedoeld in artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet en dat er evenmin een

werkelijke repliek op de nota met opmerkingen in kan worden teruggevonden. De advocaat van de verzoeker stelt hierop dat de neergelegde synthesememorie wel degelijk een samenvattend karakter vertoont omdat er stukken worden weggelaten. Verder meent zij dat een bijkomende ondersteuning van de middelen in het inleidend verzoekschrift toegelaten is.

De Raad wijst er evenwel op dat de stukken die weggelaten werden, het louter citeren van de motieven van de bestreden beslissing betreffen. Los van de vraag of een bijkomende feitelijke ondersteuning van een middel al dan niet in strijd is met artikel 39/81, zevende lid *juncto* artikel 39/60 van de vreemdelingenwet, dient te worden opgemerkt dat het louter weglaten van het citaat van de motieven van een bestreden beslissing, geenszins als een samenvatting van een "*middel*" kan worden beschouwd. Onder "*middel*" in de zin moet immers worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972). Voor het overige dient te worden vastgesteld dat met het betoog omtrent het bijkomend ondersteunen van de middelen, geenszins wordt betwist dat hieruit nog niet blijkt dat de verzoeker in de uiteenzetting van de middelen in de synthesememorie een daadwerkelijke repliek voert op het verweer in de nota met opmerkingen.

De Raad kan bijgevolg slechts concluderen dat geen wetsconforme synthesememorie werd neergelegd.

Deze vaststelling volstaat om het beroep te verwerpen (RvS 16 september 2014, nr. 228.370; RvS 6 oktober 2014, nr. 228.644).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventieng juli tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

C. DE GROOTE